

סח:

עין משפט
גר מצוה

יד א מ"י פ"ד מהל'
 מעשה הקרנות הל'
 ג:
 כו ג מ"י פ"ט מהל'
 שבת הלכה ח:
 כז ד מ"י פ"ו מהל' י"ט
 הלכה י' סמך ארין
 פה טו"ש ע"ה"ח סי' תתקט'
 סעיף א':
 כז ה ל מן הכל
 מידים בעלמ' עד
 כאלו התפנה תשי"ב וישיב
 צבי אלמס צ"ל סי' ס'
 תשס"ב:
 י"ו טו"ש ע"ה"ח סי' תר'
 ס"א:

רבינו חננאל

והקטן חלבויו דוחה את
השבת. וזאי אמר רי
שמוען אחר מהם חביבה
מזה שבעתה שדרי קוליה
חלבים שדרי כל הלילה
ואין ממתינין להם עד
שחשך. וצאי שבת אכל
מקטירין מוצאי שבת
לקיים מצוה שבעתה.
הכבדנו אורי דוחה השבת
ולא רב נטן דאמר פרוק
המכעצב כי הרי גוסס את
עצמו והדומען שבת
פסור, והגוי מלי חזון
לירושלם כל חזון עוליה
לא. אבאון מחזון לחתום
אין צוה את השבת רב
עקרב דאמר פרוק בפרס
בזורק (שש) תירושמי
דאריזא. וירושלמי
הכבדנו לא אמר אלא
חזון לירושלם אלא חזון
לירושלמי מותר שמוען שבות
שהחזיר בקדש. חביבה
יכלון אין דוחה את השבת
וזאת הלחא ואי כליא וזה
חזון פסין עירובין וחתוין
יכלון בקדש ביבשה
רבא פתח^א אמר (שקא)
אליעזר אמר דוחין.
אליעזר מזה אמר
שחיהה שהיא אכל מלאכה
דוחה את השבת אלא
שמוען שבות לא ידחה את
השבת. אמר רב ירושע
אין טוב טעם שהחזיר
כל מלאכה שהיא לעצור
אזיל שבו ואוסר בו דבר
שי שבות. דוחה במסכת
אין שוב לא שתי שמוען
שבות אלא עולין בלילה
הכבדנו על רב גרימה. אמר
לא רבי אליעזר ודוחה
הוא שבות דרשית לא
עולין באילין לשבות
דמסעה שהיא אכא השבת
רבי ישיש. רבי ירושע
אמר כל טוב מני מזה
לשמוען בכל מני מאכל
ואחרת לישבות
ולשכל לא התחת לו
חלביא וקדש לחתום
וכוצא בו למעשה שמוען
דיר. ור' אליעזר אמר כל
אין טוב אלא כולו לא רבי
בזול. וזמין אלא רבי
למפער בזול לא ולקדש
למפער חזון השבת בידו,
אזלו אין שמוען אם
אכא אכא למפער ומה
ז"ס שבות שהחזיר בו
מלאכה דרשית כגון אור
"אמיתין דואותה ודוחה
בשעה לעצור ודוחה מני
כל לעצור. לא התיר
שבות לעלות באילין לא
לשטע עפי הים
לחיה משא אלא בשכל
אמר כיס שמוען שבת
אחר בלא אלא שחיהה
זמס וכווצא בו מלאכה
לא מועת בלא אורו ודי

מפפך פֿרעגט. הילקן האט דערווייניג ליכט לאזקומט געניש
דאס קומט טיפּט אס בליי נאָן וואָן אסור וועט מוין
דערפֿאַר אפֿילו בליי נמי שרײַ וואָס מוים פֿערק נחלל דערווייניג
דו"ק (ק. 1) **וּמָה** שווערע שווערע שטוש
גרייט לײַ. מוים לײַ. מוים לײַ. מוים לײַ. מוים לײַ.
והקטור חלבינו וכו' (6)
(7) **א** וראה כמה (8)
שהרי הקטור חלבינו ו
כל הלילה * ואין ממת
הרכבתו והבאתו וכו'
יבלת במקדש אבל
באן וכו' אסור ר' אלע
אמר אידי ואידי ביד
והד אמר יאירי ואידי
ביד האב בלי ולמאן ד
מאי טעמא לא אמר
קשיא הא בלחה הא
מפך פריקא ולמאן
ולא קשיא הא בלחה
לא אמר אידי ואידי
ביד האב בלי אמר לך
בלי באן וכו' אסור
הבא פלוגתא דרבי א
לאשמועינן: א"ר אלי
וכו': ר' יהושע למען
נמי מצוה היא ד' דתני
לו לאדם ב"ט אלא א
ושונה ר' יהושע אומר
ושתיה וחציו לבית
ושניהם מקרא אחד ר'
יעצרת לה' אלהיו וכו'
תהיה לכם ר' אליעזר
כולו לכם ור' יהושע
וחציו לכם: (עב"ס סי'
מודים בעצרת דבעיני
שניתנה בו תורה הוא
בשבת דבעיני נמי לכ
עונג אמר רב יוסף
דבעיני נמי לכם מ"מ
חביב ביה מר בריה ד
יתבי בתעניתא לכר מ
יומא דכיפורי עצרת
פוראי ימי משתה ושמי
דכיפורי ד' דתני חייא
את נפשותיכם בתשע
(הם) מתעניין והלא
לומר לך כל האוכל
מעלה עליו הכתוב
ועשירי רב יוסף ביומא
לי ענלא תלחא אמר
גרים כמה יוסף איכא
תלחין יומין מהדר ליי
בעיבא דרשא ואמרו

ליצור אמר לך אפי' הכי שכות רמצוה ערסא. אמר רבי חלילי מלכא שבת בשבת בעין כלום, לקוח ולכלל שמחת שבת דרמזיב וקראת לשבת עונג. מר בריה דרבנא כוליה שמא הוה יתיב ועבר יום השבתים. ור' ששה היה אמר חזא' נפש כלומר שמתי לא נפש לך קראתי כזי וא. וס' שחולסו אינו מתקיים לא בזכות תופשי התורה שנאמר מר בריה יוםס ויללה וס' ורמזיב לא שמי'. עיי' מתיב כי ערסא יצא לנפשיה עבד.

תשעה (לחדש) לנעירי המצרים והרי הוא נעירי כעירי היום (ברכות ט:). והרי משמע קרא וענינם חששה, כלומר הפקק עולק
 חזר הריא. וענינם בחששה אכלת חששה אני הריא נעירי. וכו' דאכלתו נעיר חששה כל דמשיב באכלתו ונחמה נמי נעירי

אלו דברים פרק ששי פסחים

השירים כל הלילה. כדכתיב ו) ייכול להקטירן כל הלילה ואט ממחליין שבת עליהן כדכתיב ה) המיד אלמא חביב למהר מ

והקטור חלבו וכו':^א תניא אמר רבי שמעון
 "איבא וראה כמה^ב חכיבה מצוה בשעתך
 שהרי הקטר חלבים ואברים ופדרים כשרים
 כל הלילה"^ג ואין ממתנים להם עד שתחשך:
 הרבכתו והבאתו וכו':^ד ורמינהו "ז'חותכין
 יבילת במקדש אבל לא במדינה ואם בכלי
 כאן וכאן אסור ר' אלעזר ור' יוסי בר חנינא חד
 אמר אידי ואידי ביד הא בלחה הא ביבשה
 ותד אמר: אידי ואידי בלחה ולא קשיא הא
 ביד הא בכלי ולמאן דאמר הא ביד הא בכלי
 מאי טעמא לא אמר אידי ואידי ביד ולא
 קשיא הא בלחה הא ביבשה אמר לך יבשה
 מפוך פריכא ולמאן דאמר אידי ואידי ביד
 ולא קשיא הא בלחה הא ביבשה מאי טעמא
 לא אמר אידי ואידי בלחה ולא קשיא הא
 ביד הא בכלי אמר לך כלי הא קתני התם אם
 בכלי כאן וכאן אסור ואידך לא דתניי כלי
 הכא פלוגתא דרבי אלעזר ור' יהושע אתא
 להאשמעינן: "א"ר אליעזר ומה אם שחיטה
 וכו': ר' יהושע למעמיה דאמר שמחת י"ט
 נמי מצוה היא^ה דתניא ר' אליעזר אומר אין
 לו לאדם ב"ט אלא או אוכל ושוחה או יושב
 ושונה ר' יהושע אומר יחלקו חציו לאכילה
 ושוחה וחציו לבית המדרש וא"ר יוחנן
 ושניהם מקרא אחד דרשו כתוב אחד אומר
 יעצרת לה^ו אלהיך וכתוב אחד אומר יעצרת
 תהיה להם ר' אליעזר סבר או כולו לה^ז או
 כולו לכם ור' יהושע סבר חלקו חציו לה^ח
 וחציו לכם: (עכ"ם סימן) "א"ר אליעזר הכל
 מודים בעצרת דבעינן נמי לכם מ"ט יום
 שניתנה בו תורה הוא אמר רבה הכל מודים
 בשבת דבעינן נמי לכם מ"ט יקראת לשבת
 עונג אמר רב יוסף הכל מודים בפורים
 דבעינן נמי לכם מ"ט ימי משתה ושמחה
 כתיב ביה מר בריה דרבנא כולה שנת הוה
 יתיב בתעניתא לבר מעצרתא ופוריא ומעלה
 יומא דכיפורי עצרת יום שניתנה בו תורה
 פוריא ימי משתה ושמחה כתיב מעלה יומא
 דכיפורי דתני חייל רב מדפתי יענינחם
 את נפשותיכם בתשעה לחדש וכי בתשעה
 (הם) מתענין והלא בעשירי מתענין אלא
 לימור לך כל האוכל ושוחה בתשעה בו
 מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי
 לעשירי רב יוסף ביומא דעצרתא אמר עבדי
 יעגלא תלתא אמר אי לא האי יומא דקא
 גרים כמה יוסף איכא בשוקא רב ששת כל
 תלתין יומין מהדר ליה תלמודיה ותלי וקאי
 בעיברא דרשא ואמר חדאי נפשאי חדאי
 נפשאי לך קראי לך תנאי איני "והא"ר
 זו שמים וארץ שנאמר "אם לא בריתי יומם
 ומתי מעיקרא כי עבדי איניש אדעתא דנפש"
 דקאמר ר' אליעזר נמי י"ט רשות אית ליה
 ככה של רשות לא התיר שבות שעמיה שבת
 לול מצוה אינו דין שלא תתיר שבות שעמיה

הואיל ואינו משנה חכמות שבושה בחול
לה וענין מלאכה קא עבד (שם) הא
לשמועה מצדד יום כנון בקור המוס
מחני החם. ולמה ליה למנא לסתמיה

שעה שתוכל להפנות בעשרה, ומדאפי

מסורת הש"ס

(תים) ערכו ספר
סוף סב. (ג) וקדוש
ע"ש חולין נד: ע"ש
(קמ"ק קה: ד) עירובין
(ע"פ"ש) (ה) בלה סח:
נדרים ח: ד"ה ט.
א סא: (ו) נדרים לב.
ונמנו סנהדרין טז:
סמחה לד: (ז) (זיל
ר ד"ה ענין) (ח) (ע"י
עירובין סב. ופ"ה
סנהדרין סה: ופ"ה
תוס' נישן ט. ורש"י
מ יא: (כ) (ש"ך לעיל
שנה סה: (ל) (ש"ך
נחמנו לעיל סה:)

ורה אור השלם

[illegible]

אמר לך כלי הא
מגן מלאכה שאפשר
לעשות בו כל
המלאכה הזאת

ה' (יומא פא) לא: דער
דער מוזא (דער פא)